

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ส่วนประสมการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อลิฟต์โดยสารของอาคารประเภทคอนโดมิเนียมในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่วนประสมการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อลิฟต์โดยสารของอาคารประเภทคอนโดมิเนียมในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีและเพื่อเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อลิฟต์โดยสารของอาคารประเภทคอนโดมิเนียม จำแนกตามข้อมูลองค์กรและประสบการณ์ทำงานในธุรกิจอาคารประเภทคอนโดมิเนียม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการธุรกิจอาคารคอนโดมิเนียม ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน ครอบคลุมพื้นที่ 1 อำเภอและ 4 ตำบล คือ อำเภอบางละมุง ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลห้วยใหญ่ และ ตำบลหนองปลาไหล รวมจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจอาคารคอนโดมิเนียม 200 ราย เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970,p.680) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้
2. จัดทำโครงสร้างของแบบสอบถาม ให้มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถาม มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คือข้อมูลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในธุรกิจอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก และข้อมูลองค์กร ประกอบด้วย รูปแบบการจดทะเบียนธุรกิจ ทุนจดทะเบียน และระดับความสูงของอาคาร

ส่วนที่ 2 ส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อลิฟต์โดยสารอาคารประเภทคอนกรีตเสริมเหล็ก

3. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งเป็นการศึกษาความเที่ยงตรง (validity) ของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้คำถามชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ตรงประเด็น และเหมาะสมยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8240

การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล โดยการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการธุรกิจอาคารประเภทคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า โดยเลือกสุ่มตัวอย่างแยกตามรูปแบบการจดทะเบียนธุรกิจออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนที่ 1 บริษัทจำกัด ส่วนที่ 2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เลือกสุ่มตัวอย่างส่วนละ 66 เปอร์เซ็นต์ของขนาดจำนวนประชากรในแต่ละส่วน ซึ่งจะได้จำนวนตัวอย่างส่วนที่ 1 รวมจำนวน 89 ราย และส่วนที่ 2 รวมจำนวน 43 ราย รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 132 ราย แล้วเลือกสุ่มตัวอย่างจากประชากรในแต่ละส่วนด้วยวิธีสะดวก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม จะนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ทุกชุด และนำมาลงรหัส ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และ LSD ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ประกอบการและข้อมูลองค์กรโดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ (percentage)
2. วิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์โดยสารของอาคารประเภทคอนโดมิเนียม ในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์โดยสารของอาคารประเภทคอนโดมิเนียม จำแนกตามข้อมูลองค์กรและประสบการณ์การทำงานในธุรกิจอาคารประเภทคอนโดมิเนียม โดยใช้ t-test และ F-test
4. เปรียบเทียบพหุคูณ เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้ประกอบการใช้ตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์โดยสารของอาคารประเภทคอนโดมิเนียม จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และ LSD ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนน

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ใช้เกณฑ์ ดังนี้ (Best, 1977, p.160)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 – 1.49	มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	มีระดับความสำคัญน้อย
2.50 – 3.49	มีระดับความสำคัญปานกลาง
3.50 – 4.49	มีระดับความสำคัญมาก
4.50 – 5.00	มีระดับความสำคัญมากที่สุด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตร } SD = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left[\frac{\sum fx}{n}\right]^2}$$

SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนน

$\sum fx^2$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนนแต่ละจำนวนที่ ยกกำลังสอง

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t = การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

\bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2, S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) (Best and Kahn, 1998, p. 406)

$$\text{สูตร } F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน (variance ratio)

MS_b = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5. การเปรียบเทียบพหุคูณ เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดที่แตกต่างกัน ใช้วิธี Least Significant Difference (LSD)

$$\text{สูตร } LSD = t\alpha \sqrt{MS_w \frac{(n_1 + n_2)}{n_1 n_2}}$$

LSD = Least Significant Difference

t = การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

MS_w = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์